

Periodontal Radyografi ve Yorumlanması Nedir?

Çalışma Kağıdı

Periodontal radyografi, dişlerin ve destekleyici kemik yapılarının röntgen görüntülerini alarak diş eti hastalıklarının varlığını, şiddetini ve yaygınlığını belirlemeye yarayan bir tanısal işlemdir. Yorumlanması, kemik seviyelerini, lezyonları ve diğer patolojik değişiklikleri değerlendirmeyi içerir.

Sorular

1. Aşağıdakilerden hangisi periodontal radyografinin yorumlanmasında değerlendirilen bir kriter DEĞİLDİR?
A) Alveol kemiğinin seviyesi
B) Dişin pulpa odası genişliği
C) Furkasyon tutulumu
D) Kök rezorpsiyonu
2. Bitewing radyografiler periodontal değerlendirmede neyi göstermede daha etkilidir?
A) Apikal lezyonları
B) Vertikal kemik kaybını
C) Horizontal kemik kaybını ve interproksimal krestal kemik seviyesini
D) Sinüs boşluklarını
3. Periodontal radyografide 'vertikal kemik kaybı' neyi ifade eder?
A) Kemik kaybının dişin uzun eksenine paralel olması
B) Kemik kaybının dişin uzun eksenine dik olması ve genellikle bir dişin bir yüzeyinde daha belirgin olması
C) Diş eti çizgisinin genel olarak aşağı inmesi
D) Dişin sallanma derecesi
4. Periodontal radyografide kemik kaybı nasıl değerlendirilir?
5. Periodontal radyografide hangi patolojiler görülebilir?
6. Tanımla: Periodontal radyografinin temel amacı nedir?
7. Tanımla: Hangi radyografik teknikler periodontal değerlendirme için kullanılır?
8. Tanımla: Krestal kemik seviyesi nedir ve önemi nedir?

Cevap Anahtarı

1. B) Dişin pulpa odası genişliği — Dişin pulpa odası genişliği, genellikle endodontik değerlendirmelerde önemliyken, periodontal radyografinin birincil yorumlama kriteri değildir. Alveol kemiği seviyesi, furkasyon tutulumu ve kök rezorpsiyonu ise periodontal sağlığın değerlendirilmesinde doğrudan rol oynar.
2. C) Horizontal kemik kaybını ve interproksimal krestal kemik seviyesini — Bitewing radyografiler, özellikle dişlerin bitişik olduğu interproksimal bölgelerdeki horizontal kemik kaybını ve krestal kemik seviyesini değerlendirmede oldukça kullanışlıdır.
3. B) Kemik kaybının dişin uzun eksenine dik olması ve genellikle bir dişin bir yüzeyinde daha belirgin olması — Vertikal kemik kaybı, kemik desteğinin dişin uzun eksenine dik olarak, genellikle bir dişin bir yüzeyinde daha belirgin şekilde azaldığı durumu ifade eder.
4. 1. Alveol kemiğinin üst sınırının (kristanın) diş köklerine olan mesafesi ölçülür. 2. Crestal kemik seviyesinin normal anatomik pozisyonundan ne kadar aşağıda olduğu belirlenir. 3. Kemik kaybının paterni (vertikal veya horizontal) ve şiddeti (hafif, orta, şiddetli) saptanır. 4. Furkasyon tutulumu olup olmadığı incelenir.
5. 1. Horizontal ve vertikal kemik kayıpları. 2. Furkasyon tutulumları. 3. Kök rezorpsiyonları (internal ve eksternal). 4. Dental plak ve tartar birikintilerinin neden olduğu radyopak alanlar. 5. Periapikal lezyonlar (periodontal enfeksiyonun ilerlemesiyle ilişkili olabilir).
6. Diş eti hastalıklarının teşhisi, şiddetinin belirlenmesi ve tedavi planlaması.
7. Periapikal radyografiler ve bitewing (ısıрма kanatlı) radyografiler.
8. Alveol kemiğinin en üst noktasıdır. Normalde diş kökünün CEJ'sine (semento-enamel bileşke) yakın olmalıdır. Kaybı, periodontal hastalığın bir göstergesidir.

Bounlu

Tüm kartlar, adım adım çözümler ve AI hoca desteği Notek uygulamasında.
Sınav tarihlerini Promy otomatik hatırlatıcıya çevirir.